הכל מודים שאם נתכפר בשאינה אבודה אבודה מתה, אלא לרב הוה ליה כמפריש שתי חטאות לארוריות *ואי״ר אושעי״ *הפרישׁ שתי חטאות לארוריות מתכפר בארת מהם והשניה תרעה. כיון דאמר רבא רב סבר לה כרבי יוסי דאמר מצוה בראשון, מעיקרא במפריש לאיבוד דמי (3) תנן רבי יהודה אומר תמות בשלמא לרבי יוחנן דאמר שני שבזוג ראשון ירעה, לרבי יהודה ימות, מתכפר בשני שבזוג שני, אלא לרב דאמר שני שבזוג שני ירעה לרבי יהודה ימות, לרבי יהודה במאי מיכפר? מי סברת רבי יהודה אשני שבזוג שני קאי, רבי יהודה אשני שבזוג ראשון קאי, ואיבא דקא מותיב הבי ועוד אמר ר׳ יהודה נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם בשלמא לרב רישא פליגי בחטאת צבור וסיפא פליגי בבעלי חיים אלא לרבי יוחנן מאי ״ועוד קשיא״: ועוד אמר רבי יהודה נשפך הדם ימות המשתלח״; בשלמא ״נשפך הדם ימות המשתלח״ דאבתי לא איתעביד מצותיה, אלא ״מת המשתלח״ אמאי ״ישפך הדם״ הא איתעביד ליה מצותיה? אמרי דבי ר׳ ינאי אמר קרא *יעמד חי לפני ה׳ לכפר״ *עד מתי יהא זקוק להיות חי עד שעת מתן דמים של חבירו *תנן *בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו אם נתרמה תרומה נשבעין לגזברין, ואם לא, נשבעין לבני העיר, ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן, נמצאו או שהחזירום הגנבים אלו ואלו שקלים הם ואין עולין להן לשנה הבאה, ר׳ יהודה אומר עולין להן לשנה הבאה מ״ט דר׳ יהודה? אמר רבא קסבר רבי יהודה חובות של שנה זו קריבות לשנה הבאה איתיביה אביי *פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהן וכן שעירי ע״ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן כולן ימותו דברי רבי יהודה, רבי *אלעזר ורבי שמעון אומרים ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויפלו דמיהם לנדבה שאין חטאת צבור מתה אלא

קרבנות

דאמר רבנן אין חטאת מתה אלא שנמצא לאחר שכיפרו בעלים תימה כיון דסבירא ליה דאפילו נמצאת קודם כפרה אבודה מתה אמאי נקט דווקא שנמצאת לאחר שכיפרו אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה תמות ובתמורה פרק וגד תמותת (דף כג:) פריך כי אלא גוונא תנן המפרישׁ חטאתו ואבדה והקריב אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה תמות טעמא דהקריב הא לא הקריב לא קשה לתרוייהו פי׳ לר׳ אבא ולרב הונא דהתם דאמר הכל מודים שאם משך אחת מהן והקריב שהשניה תמות לא נחלקו אלא בבא לימלך וכו׳ ומשני מילתא דפשיטא קתני דלא פשיטא לא קתני פירוש מילתא דפשיטא קתני שנמצאת לאחר הקרבה אז אין צריך להתריע ולפרש כלום אבל נמצאת קודם הקרבה זימנין מתה זימנין רועה אם מתכפר בשאינה אבודה השניה מתה ואם מתכפר באבודה אבודה מתה ואם מתכפר בשאינה אבודה רועה ולמה שאינו רועה אבודה מתה דהא השניה היא שמתברר כי האי הוראה לפיכך אמרינן עלה אבודה מתה חוץ השטוחה מפורש ת״ש בתמורה פרק ולד חטאת תש״ר ר׳ יהודה אומר תמות [וכו׳] ומשומה היא. איכא דמותיב הכי ועוד א״ר יהודה נשפך הדם ימות המשתלח כו׳ בשלמא לרב רישא פליגי בחטאת צבור. ת״ק אומר רועה כי אין חטאת צבור מתה ור׳ יהודה אומר תמות. סיפא פליגי בדחיין ת״ק סבר נשפך הדם יביא אחר וינריל עליו ויעשהו לשם וישלח הראשון. ור׳ יהודה סבר הראשון כבר נרחה משעה שנשפך הדם ואין מתכפרין בדחיין לפיכך א״ר יהודה ימותו. אלא לר׳ יוחנן דאמר לא שנה ר׳ יהודה תמות אלא מפני שנרחה כמו האבודה ומאי ועוד *) היא קשיא: מת המשתלח אמאי תני ר׳ יהודה ישפך הדם כבר נתקיימה המצוה כלומר הנריל עליהן והשעיר של שם עשאו חטאת ואין דבר תלוי ביניהן. ושונין כתיב יעמד חי לפני ה׳ לכפר. כלומר יהיה זה עומד חי עד שיכפר זה הקרב לפני ה׳ ובמה מכפר בדמו. תנן התם בסם׳ שקלים פ״ב בני העיר ששלחו שקליהן וגנבו או אבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגזברין כו׳. ת״ר אין עולין להן לשנה הבאה ר׳ יהודה אומר עולין מאי מעמא דר׳ יהודה קסבר ר׳ יהודה חובות של שנה זו קריבות לשנה הבאה ואותבינן עליה אי הכי דשמעתה דר׳ יהודה משום דסבר חובות

*) גיל דפיג״ל הא סיא סיא קשיא.

גמרא כג. **אמר** רבא כל מודים שאם נתכפר בשאינה אבודה מתה. אלא לרב דאמר שניהם ראויין להיקרב ולמה אמר שני שבזוג ראשון יקרב משום דמצוה בראשון מאחר ששניהן ראויין ואיזה מהן שיקריב יצא ידי חובתו הוה ליה כמפרש ב׳ חטאות לארוריות כלומר אם תאבד אחת מהן תהיה חברתה תחתיה וא״ר הושעיא המפרש ב׳ חטאות לארוריות מתכפר באחת מהן ושניה רועה ולמה שנינו תמות. ופרקינן כיון דסבר רב מצוה בראשון נתברר כי מעיקרא שהפריש השני שבזוג שני לאיבוד הפרישו לפיכך ליחיד כי האי גוונא מתה דהא השניה היא שמתברר כי לאיבוד הופרשה לפיכך אמרינן עלה אבודה מתה חוץ השטוחה מפורש ת״ש בתמורה פרק ולד חטאת תש״ר ר׳ יהודה אומר תמות [וכו׳] ומשומה היא. איכא דמותיב הכי ועוד א״ר יהודה נשפך הדם ימות המשתלח כו׳ בשלמא לרב רישא פליגי בחטאת צבור. ת״ק אומר רועה כי אין חטאת צבור מתה ור׳ יהודה אומר תמות. סיפא פליגי בדחיין ת״ק סבר נשפך הדם יביא אחר וינריל עליו ויעשהו לשם וישלח הראשון. ור׳ יהודה סבר הראשון כבר נרחה משעה שנשפך הדם ואין מתכפרין בדחיין לפיכך א״ר יהודה ימותו. אלא לר׳ יוחנן דאמר לא שנה ר׳ יהודה תמות אלא מפני שנרחה כמו האבודה ומאי ועוד *) היא קשיא: מת המשתלח אמאי תני ר׳ יהודה ישפך הדם כבר נתקיימה המצוה כלומר הנריל עליהן והשעיר של שם עשאו חטאת ואין דבר תלוי ביניהן. ושונין כתיב יעמד חי לפני ה׳ לכפר. כלומר יהיה זה עומד חי עד שיכפר זה הקרב לפני ה׳ ובמה מכפר בדמו. תנן התם בסם׳ שקלים פ״ב בני העיר ששלחו שקליהן וגנבו או אבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגזברין כו׳. ת״ר אין עולין להן לשנה הבאה ר׳ יהודה אומר עולין מאי מעמא דר׳ יהודה קסבר ר׳ יהודה חובות של שנה זו קריבות לשנה הבאה ואותבינן עליה אי הכי דשמעתה דר׳ יהודה משום דסבר חובות

*) גיל דפיג״ל הא סיא סיא קשיא.

גמרא כג. **אמר** רבא כל מודים שאם נתכפר בשאינה אבודה מתה. אלא לרב דאמר שניהם ראויין להיקרב ולמה אמר שני שבזוג ראשון יקרב משום דמצוה בראשון מאחר ששניהן ראויין והיכי דאיכא חדא מינייהו הוה ליה כמפרש ב׳ חטאות לארוריות כלומר אם תאבד אחת מהן תהיה חברתה תחתיה וא״ר הושעיא המפרש ב׳ חטאות לארוריות מתכפר באחת מהן ושניה רועה ולמה שנינו תמות. ופרקינן כיון דסבר רב מצוה בראשון נתברר כי מעיקרא שהפרישׁ השני שבזוג שני לאיבוד הפרישו לפיכך ליחיד כי האי גוונא מתה דהא השניה היא שמתברר כי לאיבוד הופרשה לפיכך אמרינן עלה אבודה מתה חוץ השטוחה מפורש ת״ש בתמורה פרק ולד חטאת תש״ר ר׳ יהודה אומר תמות [וכו׳] ומשומה היא. איכא דמותיב הכי ועוד א״ר יהודה נשפך הדם ימות המשתלח כו׳ בשלמא לרב רישא פליגי בחטאת צבור. ת״ק אומר רועה כי אין חטאת צבור מתה ור׳ יהודה אומר תמות. סיפא פליגי בדחיין ת״ק סבר נשפך הדם יביא אחר וינריל עליו ויעשהו לשם וישלח הראשון. ור׳ יהודה סבר הראשון כבר נרחה משעה שנשפך הדם ואין מתכפרין בדחיין לפיכך א״ר יהודה ימותו. אלא לר׳ יוחנן דאמר לא שנה ר׳ יהודה תמות אלא מפני שנרחה כמו האבודה ומאי ועוד *) היא קשיא: מת המשתלח אמאי תני ר׳ יהודה ישפך הדם כבר נתקיימה המצוה כלומר הנריל עליהן והשעיר של שם עשאו חטאת ואין דבר תלוי ביניהן. ושונין כתיב יעמד חי לפני ה׳ לכפר. כלומר יהיה זה עומד חי עד שיכפר זה הקרב לפני ה׳ ובמה מכפר בדמו. תנן התם בסם׳ שקלים פ״ב בני העיר ששלחו שקליהן וגנבו או אבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגזברין כו׳. ת״ר אין עולין להן לשנה הבאה ר׳ יהודה אומר עולין מאי מעמא דר׳ יהודה קסבר ר׳ יהודה חובות של שנה זו קריבות לשנה הבאה ואותבינן עליה אי הכי דשמעתה דר׳ יהודה משום דסבר חובות

*) גיל דפיג״ל הא סיא סיא קשיא.

**